

τοῦ σφοδροῦ βορρᾶ τοὺς ἐκκλησιάζοντας. Δυσεξήγητον ὅμως μένει, ὅτι τόσοσιν μεγάλη καὶ τόσοσιν δαπανηρὰ μετασκευὴ ἐθεωρήθη ἀναγκαία εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ Πινύξ δὲν ἦτο πλέον ὁ συνήθης τόπος τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ λαοῦ.

Πλὴν ταύτης τῆς ἀνασκαφῆς ὁ κ. Κουρουνιώτης ἐνήργησε μόνος δύο ἄλλας ἐν Ἀθήναις, τὴν μὲν ἐν τῇ ὁδῷ Θερμοπυλῶν, τὴν δὲ κατὰ τὸ ΒΑ τῶν προπόδων τῆς Ἀκροπόλεως. Ἐν τῇ πρώτῃ ἀνεκαλύφθησαν 10 τάφοι περιέχοντες ὀλίγα πενιχρὰ κτερίσματα, πρὸ πάντων ἀγγεῖα τοῦ 5^{ου} καὶ τοῦ 4^{ου} αἰῶνος, τῆς δὲ δευτέρας σκοπὸς ἦτο νὰ ἐξακριβωθῇ, ἐάν ἐν τῷ οἰκοπέδῳ, τὸ ὁποῖον πρὸ ἐτῶν ἡγοράσθη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου παρὰ τοῦ Παπαδοπούλου, ἐσώζοντο λείψανα ἀρχαίων οἰκοδομημάτων· τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἀρνητικόν.

Οὐχὶ μακρὰν τῆς τελευταίας σκαφῆς ἐγένετο τετάρτη διὰ τοῦ ἐφόρου κ. Κεραμοπούλλου. Ἐξ ἀφορμῆς διαρρυθμίσεως τοῦ πρὸ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης χώρου, ἦν διαρρυθμιστὴν ἐπεχείρησαν οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας, ἔσκαψεν ὁ κ. Κεραμόπουλλος περὶ τοὺς δύο ἐκεῖ ὀρθοίους ἰσταμένους ἰωνικοὺς κίονας, ἐφάνη δ' ἐκ τῆς σκαφῆς, ὅτι οἱ κίονες ἀνῆκον ἀληθῶς, ὡς ὑπετίθετο, εἰς στοᾶν ὑστάτων ῥωμαϊκῶν χρόνων ἔχουσαν τὸ μέτωπον ἐστραμμένον πρὸς ἀνατολὰς· μεταξύ τῆς στοᾶς καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀπεκαλύφθησαν δεξαμενὴ καὶ δύο φρέατα, ἴσως δὲ πρόκειται περὶ λειψάνων μεγάλης τινὸς οἰκίας.

Ἄλλη δοκιμαστικὴ σκαφὴ ἐν Ἀθήναις ἔγινε διὰ τοῦ συμβούλου κ. Καστριώτου εἰς τὸ βορειοδυτικὸν ἄκρον τῆς πόλεως, παρὰ τὸν Ἅγιον Δανιήλ. Ἐκεῖ πρὸ ἐτῶν πολλῶν εἶχεν ἀγοράσει ἡ Ἐταιρεία ἡμῶν γήπεδον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπέθετεν ὅτι ὑπῆρχον τάφοι, καὶ εἶχεν ἀνασκάψει αὐτὸ ἐν μέρει· τὴν ἔρευναν δ' ἐκείνην συνεπλήρωσε νῦν ὁ κ. Καστριώτης, δὲν εὔρεν ὅμως εἰμὴ μόνον δύο συντετριμ-

ΑΝΑΣΚΑΦΗ ΤΑΦΩΝ ΕΝ ΟΔΩ ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ λήγοντος ἔτους ὀρυττομένης τῆς ὑπονόμου τῆς ὁδοῦ Θερμοπυλῶν εὐρέθησαν παρά τὴν διασταύρωσιν τῆς ὁδοῦ ταύτης μετὰ τῆς ὁδοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου ἀρχαῖοι τάφοι, ἐν οἷς ὑπῆρχον ὀλίγα ἀγγεῖα (τεμάχια λευκῶν ληκύθων, μικρὸν ἀρυβαλλοειδὲς ληκύθιον μετ' ἐρυθρομόρφου παραστάσεως, μελαμβαφῆ πυξίδια).

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ εὐρήματος τούτου ἐγένετο μικρὰ ἀνασκαφή παρά τὴν ὡς ἄνω θέσιν, ἀνεκαλύφθησαν δὲ πρὸ τῆς οἰκίας περίπου τοῦ Γ. Σπανοῦ περὶ τοὺς δέκα τάφους, ὧν οἱ πλεῖστοι ἀπετελοῦντο ἐκ πηλίνων λαρνάκων, οἱ δὲ λοιποὶ ἦσαν ἀπλῶς ὀρθογωνικοὶ λάκκοι ἐσκαμμένοι ἐν τῷ βραχώδει ἐδάφει. Καὶ ἐντὸς τῶν τάφων τούτων εὐρέθησαν ὀλίγα πενιχρὰ κτερίσματα, πρὸ πάντων ἀγγεῖα τοῦ 5ου καὶ 4ου αἰῶνος.

Κ. ΚΟΥΡΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΗ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Κάτωθεν τῆς ΒΑ γωνίας τῆς Ἀκροπόλεως ἐπὶ οἰκοπέδου ἀγορασθέντος πρὸ ἐτῶν παρά Παπαδοπούλου ἐγένετο δοκιμαστικὴ ἀνασκαφή. Ὁρύχθη τάφος ἐκ Β πρὸς Ν πλάτ. περίπου 5 μέτρων χωροῦσα ἐφ' ὅλης σχεδὸν τῆς ἐκτάσεως τοῦ οἰκοπέδου. Μολονότι ἡ σκαφή προὐχώρησε